

jeg sagde i Eftermiddag, at jeg tror, de ærede Forslagsstillere havde gjort klogere i at undlade i § 1 at sætte som en af Opgaverne for det paatænkte Udvalg at medvirke til Oprettelse af Fællesudvalg af Repræsentanter for Administrationen og Arbejderne i større Virksomheder, og dette ikke mindst paa den Baggrund, som den ærede socialdemokratiske Ordfører (Harald Jensen) har oprullet, naar han hævdede som den nødvendige Konsekvens af Udbyttedelingens Gennemførelse, at man skrider til Oprettelse af Bedriftsraad i den Betydning, som man nu en Gang lægger i dette Ord. Jeg ved særdeles vel, at den ærede Ordfører har Ret i, at de engelske paritetisk sammensatte Udvalg af Arbejdere og Arbejdsgivere paa mange Omraader af det engelske Arbejdsmarked har bidraget paa meget værdifuld Maade til at bedre Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, men vi kan nu en Gang ikke, saaledes som Organisationsvæsenet i dette Land baade indenfor Arbejdsgivernes og indenfor Arbejdernes Omraade er udviklet efter tysk Mønster, overføre engelske Resultater eller engelske Institutioner paa vore Forhold. Den ærede Ordfører har jo ogsaa klart Blikket aabent for, at ved Gennemførelsen af Arbejderaktier bliver i Virkeligheden de nævnte Fællesudvalg overflødige, da jo Arbejderaktionærerne har Adgang til Repræsentation i Selskabets Bestyrelse og derigennem en Adgang, som Kapitalen for nærværende Tidspunkt hidtil har været ene om at have, til at følge Virksomhedens Gang.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente, at jeg havde set alt for skeptisk paa Bestemmelserne i Lovforslagets § 5 og stillet mig alt for tvivlende overfor Betydningen af Laan og Garantier. Den ærede Ordfører siger, at disse Statslaan naturligvis skal gives under fuldkommen betryggende Former, og at det samme naturligvis skal være Tilfældet for Garantiernes Vedkommende. Det tvivler jeg heller ikke om er Hensigten, Vanskeligheden er bare den at skabe disse betryggende Former. I den Henseende har jeg langt fra de bedste Erfaringer fra de Former, som skabtes for Statsboligfondens Vedkommende, og som man ved Fondens Oprettelse følte sig overbevist om var fuldt betryggende, saa meget mere som man mente at have skabt et sagkyndigt Organ til at overvaage, at de Bestemmelser, som herom var fastlagt, virkelig ogsaa blev overholdt. Her er jo faktisk Tale om at gaa ind i en ny Opgave, men stiller finansielle Krav. Det ærede Medlem vil jo ganske vist kunne henpege paa, at Laanene skal ydes af Stats-Laanefonden, men den ærede Ord-

fører ved lige saa godt som jeg, hvorledes det har sig med denne Stats-Laanefond: At den disponerer ingen Midler over, og skal saadanne tilvejebringes, kan det kun blive med Stats-Laanefonden som Mellemed, de maa fyldes i den af den Statskasse, som man i Forvejen har stort Besvær med at skaffe det tilstrækkelige finansielle Tilløb. Og Spørgsmaalet er da ogsaa, selv om man her taler om, at der skal skabes tilfredsstillende Sikkerhed, hvad det er for Bedrifter, der her kan blive Tale om; om Vilkaaret til syvende og sidst kun er dette, at en Udbyttedeling indføres, og den tilfredsstillende Sikkerhed ydes, som ligger i dette, at den vedkommende Virksomhed i Øjeblikket trives vel — det er jo i og for sig det væsentlige i den Sikkerhed, som industrielle Virksomheder kan præstere.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nærede ikke nogen Betænkelighed med Hensyn til Fagforbundens Stilling til denne Sag og citerede et Skrift — Maanedsskrift for Fagforbundene, forstod jeg —, hvori man i Virkeligheden gav Udbyttedelingen sin Tilslutning, hvis man igennem den kunde bidrage til at gøre Virksomhederne selvejende. Men tror den ærede Ordfører ikke, at disse Ord i dette Blads Spalter betyder at kunne gøre Virksomhederne selvejende paa den Maade, at det bliver Organisationerne, som bliver Ejere af Virksomhederne?

Den ærede socialdemokratiske Ordfører paastod jo, at jeg ikke havde Ret, naar jeg havde udtalt, at Socialdemokratiet ikke interesserede sig for en Udsoning mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, det gjorde man rigtignok, sagde den ærede Ordfører, men Vejen dertil var blot endnu ikke blevet anvist. Her peges der imidlertid paa en af Vejene og efter min Opfattelse paa en overordentlig betydningsfuld Vej, som man, hvis der var god Villie fra begge Sider, sikkert med bedste Udbytte kunde vandre ad. Men Socialdemokratiets Stilling til Sagen er udtrykt derigennem, at man overhovedet ikke nærer nogen Interesse for det hele Problem, saa længe Udformningen tillader, at de bestaaende Produktionsvilkaar opretholdes. Det kom ogsaa ganske tydeligt og klart frem i den socialdemokratiske Ordførers Udtalelser, og naar ærede Medlemmer bliver gjort bekendt med Fagforbundets Svarkrivelse til Arbejdskommissionen, vil De se, at den er opbygget over ganske den samme Tanke: kun for saa vidt Udbyttedelingstanken kan anvendes i Socialiserings Tjeneste, interesserer den Socialdemokratiet. Som jeg tillod mig at bemærke,